БРОЈ 15 ЛЕПТА

„Народ“ излази сваког дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

БРОЈ 15 ЛЕПТА

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

ЧЕСИ У БОРБИ

Док се Хусарек труди да ситним бирократским мерама помогне Аустрији позивајући шефове странака: да би им претио и да би их молио, те да на тај начин колико толико санира прилике у Аустрији, дотле је на другој страни извршено једно прибирање снага, али против Аустрије. Конгрес у Љубљани, још једном је дао на знање управљачима Аустрије да се више не може ићи старим путевима.

Нешто мало пре конгреса у Љубљани одржан је и други, „немачки народни конгрес“, где су представници хришћанских социјалиста и либерала тражили: „реорганизацију Аустрије чиме би се осигурао утицај немачки, тако потребан Аустрији.“

Тенденција словенског покрета довољно је позната, и кад се томе дода и овај захтев са „немачког народног конгреса“ онда се може сматрати као тачна констатација бечког дописника „Франкфуртских новина“ „да у Аустрији нема више никога који би био Аустријанац за љубав Аустрије.“

Нас, за овај мах, не занимају средства и путеви, којима Немци у Аустрији спроводе своје тежње. Али је од интереса обележити етапу чешких борбених елемената.

На једној страни видимо Клофача, где у своме одговору на Хусареков позив даје овоме лекције из парламентаризма, а у исто му време поручује: „да после неуставних дела, која је починио Хусарек, Чешка Унија пре свега, мора расправити питање, да ли се, у опште, могу и отпочети преговори са човеком, који својом политиком врши прост атентат на чешки народ“. И да би и овом приликом манифестовао одлучност и јединство народно Клофач изјављује: „да политичка питања са владом може расправљати само целокупно представништво Чешке Уније.“

Поред ових појава, које могу послужити, донекле, као илустрација прилика, и сама немачка штампа даје извесне податке, који, у колико дају прецизнију слику, у толико је чине и озбиљнијом.

У једном од својих последњих бројева „Фосише Цајтунг“ скреће пажњу меродавнима: „да Чеси врше у народу регрутовање.“ Вести о томе не дају других детаља, али је довољно јасно: какво и против кога може бити то регрутовање. Кад се знају озбиљне организаторске способности Чеха, и до дна најширих маса народних спроведена национална свест код Чеха, онда неће бити ни мало претерано оно што „Фосише Цајтунг“ у полицско-шпијунској намери пише.

Али колико из ове вести бије полицско-шпијунски задах, исто је тако очевидна и бојазан, коју ствара непоколебљива и чврста организација чешког народа.

Светли пример пожртвовања, који дају Чехословачке легије, широм свих борбених фронтова, зацело није могао остати без последица. Борбени став, који је заузео чешки народ у границама Аустрије, као и ван њених граница, одавно је давао утисак не „регрутованог“, већ мобилисаног народа; и ако су „Фосове новине“ то тек сад увиделе у толико по њих и по Аустрију горе.

ТЕШКА КАЗНА

—:—

Лондон. — Поводом уништавања и пустошења, која врше Немци при свом повлачењу, »Тајмс« пише: »Дошао је час, да сасвим отворено кажемо Немачкој, да ће тешка бити казна, коју ће Савезници наметнути Немачкој, кад буду на немачкој територији, ако Немачка мисли да се може повлачити кроз Француску и Белгију сравњујући са земљом сваку варош и свако село«.

КАД НЕМАЧКА СУДИ

—:—

Лондон. — Један званичан руски радиограм доноси појединости о бољшевичко-немачким уговорима, који су закључени у Берлину 14 августа и који нарочито додирују територијална и финансијска питања. У једном од уговора стоји и ова клаузула: Русија ће се борити против трупа сила Споразума у северној Русији, а Немачка обећава, да Финска неће напасти Русију.

НЕМАЧКА И ЛЕЊИН

—:—

Цирих. — У Берлину прате са страхом ток Лењинове болести и »Национал Цајтунг« каже, да један представник министра спољних послова иде сваки дан у руску амбасаду ради извештаја о рањенику. »Дајче Тагес Цајтунг« расматра забринутост владајућих кругова и пише, да Немачка мора бити приправна на сваку евентуалност. Лист каже, да кад би Лењин и остао жив, изгледа сигурно, да неће више за неко време моћи да буде душа бољшевичке политике; настаје за то питање: какве могу настати последице за бољшевизам и за односе са бољшевичком Русијом?

Не треба помињати, да би држање владе, која би дошла после Лењина - Троцког, била много друкчије у односу на Немачку.

КРИЗА У МАЂАРСКОЈ

—:—

Цирих. — Према бечким дописницима берлинских листова, вероватна је промена министарства у Мађарској. Векерла би заменио кнез Виндишгрец, садашњи мађарски министар за исхрану. Ове вести потичу отуда, што је у Беч стигао Виндишгрец и други мађарски министри, да дискутују с аустријским државницима пројект федерализације. У Пешти се мисли, да би остварење овог пројекта довело у опасност положај Мађарске: с тога ће се Мађарска енергично одупрети сваком покушају у том смислу.

ЕНГЛЕСКА МАРИНА

—:—

Лондон. — Адмиралитет јавља да је у Енглеској конструисано у августу трговачких бродова 124.675 тона. У јулу је конструисано 141.948 тона. Целокупна нова тонажа за последњих 12 месеци била је 1,513.340 тона Директор трговачке марине говорећи о смањивању продукције бродова за месец август каже, да је то потекло због инфуленце, која је била јако распрострањена у бродарницама, као и услед пројекта о повећању радне снаге у бродарницама, пошто је велики број људи попунио празнине на западном фронту, а тиме смањио привремено радну снагу.

Али, додаје даље директор, изгледа да ће се ускоро моћи да смањи програм грађења ратних бродова, а то ће дати довољну радну снагу бродарницама за конструкцију трговачких бродова. Ова ће се продукција повећати нагло крајем ове године.

У НЕМАЧКОЈ ВОЈСЦИ

—:—

Лондон. — Дописник »Рајтерове Агенције« са енглеског фронта телеграфише, да су немачки заробљеници изјавили да велики број бунтовничких памфлета циркулише слободно у редовима немачких трупа. Један немачки војник из петнајесте дивизије, који је скоро био на осуству каже, да му је неколико баварских војника, који су из његове чете, показало више револуционарних памфлета, који су нарочито распрострањени међу баварским трупама. Ови су помфлети управљени против Пруске и позивају војнике да прекину борбу.

Лондон. — Заробљеници изјављују, да их нису помагала митраљеска одељења. Извршено је истребљење и утврђено, да су се три митраљеска одељења предала не избацивши метка, а једно одељење дејствовало је само с једним митраљезом. Наредник, који је командовао овим четвртим одељењем, учествује у борби од 1914 године и носи Гвоздени Крст, кад је се предао био је врло сретан што је заробљеник. Он је изјавио, да је морал његових људи толико пао, да је било немогуће продужити борбу с њима. Генерал Фон Вурф, командант 234-те дивизије жали се што је био принуђен, да казни велики број људи из своје дивизије, који су се сами ранили.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Цирих. — Неисцрпна је фантазија немачких новинара, када треба оправдати војничке неуспехе. Ево шта пише дописник берлинског листа »Штутгартер Нејестес Тагблата«:

»Борбе на западу, на линији Камбре-Сен Кантен, развијају се са страховитом огорченошћу. Територија, опустошена за четири године рата, данас је пакао од опустоши. Наше трупе врло много трпе услед тога, што је на таквом терену снабдевање скопчано са неизмерним тешкоћама, и трупе, које иду на одмарање, немају згодних станова. Због тих разлога и да бисмо принудили непријатеља да нас прати на опустошеном терену, по наредби врховне команде повукли смо своје линије на исток.«

Да »Штутгартер« није један хумористички лист, већ озбиљан, доказано је и овом последњом фразом: »Упркос тога не можемо сакрити тежину ситуације. Непријатељ је јак и стално баца нове масе у битку. С тога се не може мислити, да се борбе смањују, чак има разлога веровати да ће се битка проширити на крилима.«

Лондон. — Северо запад но од Кодмара америчке су трупе одбиле јаке испаде које је непријатељ извршио после интензивне баражне ватре.

У току жестоких борби ручним бомбама, на бајонет и пешачком ватром Американци су одбили немачку пешадију, запленивши више пушака и другог материјала.

Париз. — »Ексцелсиор« каже: »Немци су стигли на Хинденбургову линију исцрпљени и даваће много мањи отпор. Наше трупе заобилазе са запада положаје Шмен-де-Дама.

Цирих. — Полузванични »Нордајче Цајтунг« пише: »Несумњиво је да се наше трупе налазе у крајње критичној ситуацији«.

Париз. — Савезници су сада на дугачком фронту пред Хинденбурговом линијом, не само у Артоа, већ и на Соми, Оази и Елети. Ови положаји, који су служили Немцима као основица за напад, постају за њих сада прибежишта. Питање је, да ли су Немци у стању да се одупру Савезницима на овим положајима. Немачки војни критичари изгледа, да се не надају дугом отпору.

ОДЛУКА СОЦИЈАЛИСТА

—:—

Рим. — Управа италијанске социјалистичке уније држала је пленарну седницу. После дискусије је изгласана ова резолуција:

»Управа италијанске социјалистичке уније поново истичући мисао, да садашњи рат мора имати, као битни циљ, оснивање лиге слободних народа, изјављује: 1) да таква лига није остварљива, ако се Аустро-Угарска не распарча у народне државе, независне и слободне; 2.) Да ово распарчавање тражи стварање Југославије, која ће ујединити све Србе, Хрвате и Словенце ван суверенитета Хабзбурговаца, пошто је немогуће хтети једну несависну Чешку и независну Пољску, а у исто време оспоравати југословенски национални покрет, који је ускрснуо из Наполеонове епопеје, и који је загрејавао Мацини, Гарибалди и Кавур а који потврђује 80.000 до-

---

ФЕЉТОН

ГИ ДЕ МОПАСАН:

ОСЛОБОЂЕНА

2

Понашала се врло пристојно према мени. Како нисам знала ко је она, зовнем је: »госпођице«, на то ми она рече: »Ох! Госпођа ме може звати просто Розо.« Отпочнемо да разговарамо.

»— Па, Розо, ви знате зашто сте овде дошли?

»— Без сумње, госпођо.

»— Врло добро, девојко...., и то вам..... није сувише досадно?

»— Ох! Госпођо, ово је осми развод у коме учествујем; ја сам на то навикла.

»— Одлично. Треба ли вам дуго времена да успете?

»— Ох! Госпођо, то потпуно зависи од господиновог темперамента. Чим будем видела Господина пет минута на само, моћи ћу, да дам тачан одговор Госпођи.

»— Видећете га одмах, дете моје. Али вам у напред кажем, да није леп.

»— То ми је са свим свеједно, Госпођо. Раздвојила сам ја до сада и врло ружне. Али, да ли се госпођа обавестила о мирису.

»— Да, добра моја Розо, — врбена.

»— У толико боље, Госпођо, ја много волем тај мирис! Може ли ми госпођа рећи, да ли господинова љубазница носи рубље од свиле?

»— Не, дете моје: од батиста с чипкама.

»— Ох, дакле, то је особа од реда. Свилено рубље почиње да постаје опште.

»— То је истина што кажете!

»— Е добро, Госпођо, ја ћу отпочети свој посао.

»Она поче свој посао, заиста, одмах, као да ништа друго није радила целог свог живота.

»Један час доцније, дође мој муж. Роза га чак погледа, али он погледа њу. Осећала је врло јак мирис врбене. После пет минута, она изађе.

»Он ме одмах упита:

»— Која је то девојка?

»— Па.... моја нова собарица.

»— Где сте је нашли?

»— Упутила ми је бароница од Грачжери, с најбољим препорукама.

»— Ах! она је прилично лепа.

»— Ви налазите?

»— Па да.... за једну собарицу.

»Била сам усхићена. Обећала сам, да је већ почео, да се пеца.

«Истога вечера Роза ми рече: »Могу још сада да осећам, Госпођи да то неће трајати више од петнаест дана. Господин је врло лак!

»— Ах! ви сте већ покушали?

»— Не, Госпођо; али то се види на први поглед. Он већ жели, да ме пољуби пролазећи поред мене,

»— Није вам ништа казао?

»— Не, Госпођо; само ме је питао за име... да би чуо боју мога гласа.

„— Врло добро, моја Розо. Продужите што брже можете.

„— Нека се Госпођа не плаши. Ја ћу се опирати колико је потребно, да не би себе омаловажила.

„После осам дана, мој муж није готово више излазио. Видела сам га да тумара цело по подне по кући; а што је најзначајније у целој ствари, то је што ме више није спречавао да излазим. А ја сам цео дан проводила изван куће... да... да би он био слободан.

„Деветог дана кад ме је Роза свлачила, рече ми с бојажљивошћу:

„— Свршено је, Госпођо, овога јутра.

„— Била сам мало изненађена, али баш ни мало узбуђена, не због саме ствари, већ више због начина на који ми је она то саопштила. Муцала сам: — И.... и.... лепо се свршило?...

— Ох! врло добро, Госпођо. Има већ три дана како ме напада, али ја нисам хтела тако брзо. Госпођа ће ме предупредити кад жели хватање на делу.

»— Да, девојко. Пазите!... узмимо четвртак.

»— Нека буде у четвртак, Госпођо, ја му нећу ништа допустити до тога дана, да би га држала као запету пушку.

»— Ви сте уверени, да нећете промашити?

»— Ох! да Госпођо, сасвим уверена. Ја ћу подпаљивати и уцењивати господина, а попустићу тачно у час, који ми госпођа буде назначила.

»— Узмимо у пет часова, добра моја Розо.

»— Нека буде у пет часова, Госпођо, и на коме месту?

»— Па.... у мојој соби.

»— Нека буде, у госпођиној соби.

»Затим, драга моја, ти појмиш шта сам радила. Прво сам нашла оца и мајку, а за тим мог ујака д'Орвелен, председника, затим г. Рапле, судију, пријатеља мога мужа. Писам им унапред казала шта ћу им показати. Ујоше сви на прстима до врата од моје собе. Ја сам чекала пет часова..... Ох! како ми је куцало срце. Довела сам горе исто тако и вратара, да би имала једног сведока више.

И затим,.. и затим, у тренутку кад је часовник почео да куца, тан, ја широм отварам врата..... Ах! ах! ах! било је у пуном јеку... у пупом... драга моја... Ах! каква глава!... да си видела главу!... И он се окренуо... глупак! Ах! како је био смешан... Ја сам се смејала, смејала... И отац који се наљутио, и хтео да бије мог мужа... И вратар, добар слуга, који му је помагао, да се обуче... пред нама... пред нама... Он је закопчавао своје упртаче... то је била лакрдија!... Што се тиче Розе, она је била изврсна! дословце изврсна... Плакала је... плакала је врло добро. То је красна девојка... Ако ти некад

Народна библиотека Србије
www.

добровољаца из јужних провинција подјармљених од Аустрије, који се боре и умиру у редовима Споразума.

С тога управа тражи: а) да Италија међу државама Споразума предводи политику, проглашену у априлу 1918 на римском конгресу, добивши тако прва међу свим народима право да закључује економске уговоре са целом словенском расом; б) да се споје досадашњи уговори Савезника против Аустро Угарске са уговорима, у којима ће учествовати народи, који су у току рата добили националну персоналност и који су признати као ратујуће странке; тражи да влада оствари ову политику, признавши националне покрете, помажући и олакшавајући образовање легија југословенских и румунских добровољаца, који траже да се боре против Аустрије на нашем фронту и у српској војсци.

САСТАНАК РАЈХСРАТА

—:—

Цирих. — Из Беча: Аустријски се парламенат неће састати 11 септембра како је било утврђено, већ можда у октобру, пошто су Чеси, Југословени, Русини, и социјалисти истрајни у опозицији. Немци немају поверења у владу, сматрајући да она још мисли на федерализам.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Штокхолм. — »Утро Москов« каже да се Чехословаци налазе пред Нижњи Новгородом и да су га бољшевици нагло евакуисали, преневрши у Москву државну штампарију и канцеларије и око 10.000 радника и чиновника.

Вашингтон. — Амбасадор Сједињених Држава у Русији, Франсис, у једној депеши од 12 августа, извештава своју владу, да један чехословачки официр, који је стигао у Архангелск, прича, да руске трупе, наклоњене споразуму, оперишу заједно са Чехословацима, који наступају према западу дуж трансибирске пруге, долазећи из Екатериненбурга.

Ова се вест сматра као важна, јер показује држање Руса према Чехословацима. Овај официр изјавио, да су Руси готови да оборе бољшевички режим и да војници ступају у масама у војску да би помогли Чихословацима.

Петроград. — Проглас терористичког режима увећава страх код буржоаских класа. Опсадно стање у Москви и у Петрограду је строго. Дању и ноћу крстаре градским улицама коњичке патроле вршећи строгу контролу.

Пекинг. — Семенов јавља да су Савезници заузели Оловјанају, задобивши заробљеника, 4 топа и митраљеза.

Токио. — Један званичан јапански извештај каже:

Непријатељ се повукао на десну обалу Усури и успоставио гро своје војске на новим положајима код Шимаковке. Дванајеста је дивизија заузела положај на левој обали код жељезничке пруге Антефака Маловка и извршила извињања.

12 августа непријатељ се повукао на север: заузели смо Шимаковку.

Савезничке трупе гоне непријатеља од јутра 13 августа. Од 10 до 12 августа погинула су 2 официра и 50 војника, и 129 војника је рањено. Непријатељеви су губитци двоструки. Само број лешева које је оставио на терену износи 300. Између осталога смо запленили два блиндирана аутомобила, три топа, четири митраљеза, 10.000 метара телефонске жице, велики број пушака и велику количину муниције.

Непозната је величина и вредност непријатељских ефектива, које оперишу дуж жељезничке пруге. Непријатељ је при свом повлачењу порушио жељезничке мостове и резервоаре воде и отровао изворе. Чеси су са запада заузели Илинск и Новојеленск, Козаци држе околину.

Извештаји кажу, да се црвена гарда повлачи на истоку дуж жељезничке пруге и к југу у правцу руско-кинеске границе и у правцу Кјатке. Непријатељ се искрцао код Камере Љубалов, али наишавши на отпор руских трупа прешао је у дефанзиву. Најзад је био истеран од Руса и у ноћи од 11 августа евакуисао је те положаје. Непријатељ се поново укрцао на лађе на језеру Ханка и повукао се на исток.

Петроград. — У владиним круговима мисле, да је овог пута Савинков био организатор атентата у Москви против Љењина и у Петрограду против Урицког.

»Известија« публикује један коментар који овако почиње: »Смрт Урицког и свака капља проливене Љењинове крви биће напојена главама капиталиста и њихових ортака.«

Дужност ће бити владе радника и црвене гарде да предузму најстроже и најокрутније мере не само против оних који отворено проповедају револуцију против владе совјета, већ и против оних који подстичу масе против садашњих управљача.«

Дневне Вести

—:—

ПОМЕН

Косара С. Ристића са децом даваће годишњи парастос своме покојном мужу Сретену Ристићу капуковнику у недељу 2 септ. у 10 часова пре подне на гробљу у Зетинлику.

УКРАЈИНА

—:—

Цирих. — Јављају из Кијева, да је услед непрестаних монархистичких манифестација од стране Руса у кафанама и гостионицама, министар унутрашњих дела наредио да се ухапсе и протерају демонстранти.

ДИАЦ У ФРАНЦУСКОЈ

—:—

Париз. — Генералисим италијанске војске ђенерал Диац, посетио је фронт битке, где је пробавио неколико дана. За време свог боравка у Француској конферисао је са Поенкареом, Клемансоом и Пишоном. Затим је отишао у команду савезничких армија у Француској, и посетио маршала Фоша, с којим се дуго задржао у разговору и коме је поновио честитања на победама ових последњих дана. Сем тога посетио је команданте француских, енглеских и америчких армија.

Ђенерал Диац је затим прешао фронт битке и прегледао наше борачке контингенте.

Ђенерал Диац се вратио у Италију.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Северно од Елете једним испадом смо задобили заробљеника.

Артиљерија је била врло активна у близини Ремса и Прона.

Одбили смо два непријатељска испада у Шампањи и у Вогезима.

23 сата. — **Западно од Сен Кантена у вези са енглеским трупама Французи су напредовали до пута Олнон—Сави. Америчка армија је напала јутрос у пределу Сен Мијела. Операције се развијају под најбољим условима.**

АМЕРИЧКИ КОМИНИКЕ

Јутрос су наше трупе, оперишући на сектору Сен Мијела, знатно напредовале. Потпомогнуте француским јединицама оне су сломиле непријатељски отпор и на неким тачкама напредовале 8 километара у дубину.

До сада смо задобили 8.000 заробљеника. Операције се настављају.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Успешно смо наставили операције на сектору Авренкура.

Јутрос су енглеске трупе, упркос неповољног времена, напале и заузеле Трекол и стару енглеску линију ровова источно и северно од овог места.

Десно од њих новозеланске су трупе напредовале ка шуми Гузокур, савладавши јаки непријатељски отпор ..... Авренкур. Шездесет друга јоршарска дивизија, која је 20 новембра 1917 била заузела ово село, сада је по други пут напала на истом терену са једнаким успехом.

Друге енглеске трупе напале су на каналу Норд, северно од Авренкура. После живе борбе наше су трупе заузеле село и у исто време део Хинденбургове линије између села и канала Норд.

Северно од пута Бапом-Камбре ланкашајерске су трупе после жестоке борбе потпуно заузеле Мевр.

У току ових операција задобили смо око 1.000 заробљеника.

На северном делу нашег фронта, данас смо поново напредовали.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Западно од Мори наше су патроле, прешавши разне системе жица, уништиле једну непријатељску предстражу, задобивши заробљеника и материјала.

На ушћу Пјаве одељења морнара и војника једним успелим испадом заробила су једног официра, 11 војника и један митраљез. У долини Орних и Фекер сул Пјаве патроле су успешно узнемиривале непријатеља проузроковавши му губитке и запленивши материјала. У Вал Арса, на висоравни Азиаго и у зони Азолоне честа и жива артиљеријска акција.

Оборена су три непријатељска аероплана.

У Албанији. — Јужно од Берата између Осума и Томорице било је јуче сукоба између непријатељских снага и наших истакнутих албанских чета.

У Мађедонији. — Зауставили смо непријатељска одељења, која су под заштитом интензивне артиљеријске ватре покушала да продру у наше положаје источно од коте 1050. Непријатељ је претрпео тешке губитке пре него што је стигао до наших линија.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Париз. — »Еко де Пари« јавља, да Немци грозничаво раде на реформисању утврђења Анверса и подижу нов низ утврђених линија од Анверса до Меца. Ова најотпорнија линија добиће име Парсивал.

Париз. — Листови коментаришу Буријанов говор, у коме виде почетак нове офанзиве за мир од стране централних сила, које у очајању, гледају да на Савезнике баце одговорност за наставак рата.

Париз. — Аустралијански поручник Цецил Кили, најбољи пливач на свету, погинуо је 18 августа, у моменту, кад је на челу одреда од 500 пливача, који су прешли Сому, опколио непријатељске положаје и заузео кључ Пероре, Мон Сен Кантен.

Цирих. — »Сексише Фолксцајтунг« каже, да је литвански сабор, по одобрењу немачке владе, донео одлуку, да Вилна постане престоница Литваније. Овом одлуком се демантује вест, према којој је Вилна имала ући у састав нове пољске државе.

Рим. — Орландо је отпутовао на фронт, да обавести краља о одлукама у спољној политици које су донесене на последњој седници министарског савета.

Лондон. — Члан Доњег Дома капетан Освалд Хевлеј погинуо је на фронту.

Лондон. — Очекују се као догађај од велике важности, говори Лојда Џорџа и Аскита, које ће држати у изборној борби. Држи се, да ће Лојд Џорџ поновa изложити у јасним потезима циљеве рата Споразума и проблеме после рата.

Сантиаго де Чиле. — Посаде немачких интерниираних пароброда покушале су, да потопе своје лађе. Влада и јавно мнење узрујани су због тога.

Париз. — Јављају из Штокхолма, да ће се ускоро састати у Копенхагену шведски, норвешки и дански краљ.

Париз. — Пошто је утврдио да је немачко повлачење било под најтежим околностима, »Ол Либр« изјављује, да ће се битка наставити.

Никада француске и енглеске армије нису биле у бољем стању, но што су сада. Америчка армија ступа у борбу са својим најбољим елементима.

Париз. — Авијатичар Ненжесе задобио је четрдесет четврту победу у ваздуху.

Париз. — Француска штампа са иронијом коментарише велику офанзиву мира коју су предузеле централне силе преко аустријских политичара као своје предстраже. Штампа нарочито истиче да је ова кампања непосредна последица савезничких победа. Кад Аустро Немци виде да могу имати успеха на бојном пољу, онда само мисле на своје амбиције, а кад им ствари иду наопако онда говоре о миру.

Вашингтон. — Шеф америчког главног штаба јавља да су америчке трупе стигле у Архангелск.

Париз. — »Тан« каже, да је Америчком нападу циљ, да исправи клин Сен-Мијела, који су Немци направили крајем септембра 191 године.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТ

Успешно смо тукли непријатељску позадину и комуникације у заплави реке Градешнице

ПОДЛИСТАК

МАРКИЗЕТА

— Роман од Фелисијана Шансора — 7

буде потребно, не заборави је!

»И ево ме... Дошла сам одмах да ти испричам догађај... одмах. Ја сам слободна. Живео развод!«...

И отпоче да игра у средини салона, док је мала бароница, замишљена и незадовољна, прогунђала:

— »Зашто ме писи позвала да то видим?«

Имађаше костима као што је имао и неколико станова попут сваког правог револуционара, готовог да одмах с речи пређе на дела. Ово му је било као нека врста потребне предострожности на случај невоље и тешких дана, — »или« за херојске дане, како је то он сам често говорио у друштву наивних, глупака и будала.

Већина редактора се диже са својих седишта на глас Негравин.

— Немојте се дизати! викну он, (у ствари му је овај знак пажње веома ласкао). Зар сам ја какав тиранин, да ме тако дочекујете? Ја сам Вам то већ једном забранио. Господо, ми смо у Републици — бар народ тако верује — и сва смо ми међу собом једнаки. То можете прочитати и на свима јавним споменицима.

— Газда се шали! Али га волим таквог! шану своме суседу један од репортера, адвокат без клијенатале и секретар Општег Радничког Удружења — коме беше стављено у дужност, да за 150 франака месечне плате попуњава духовитим изразима разне дневне вести.

— Шта велиш? Газда? нема овде газде мој мали Бријане. Ми смо сви браћа, сви једнаки, само пријатељи удружени ради једнога циља, са истим интересима.)

— Да, али интереси су често веома супротни.

— Ви сте, Аристиде, веома духовит. Вама ће се укратити царство небеско, које је обећао будалама велики философ, који је завршио на крсту.

— Баш ме је много стало и до те богателе, ја сам човек од стварности.

Неграва подиже свој штап, па прво хоризонталним а затим вертикалним покретом своје опружене руке учини знак крста. Затим га спусти благо на главу свога сарадника и грохотом се насмеја као какав интелигентан клови.

— Но о чему беше то говор? какав је то нов догађај? запита Неграва.

Миранд отпоче без устезања:

— Министра Привреде ухватили....

— Та није могуће, Аршимбо, ухапшен! повиваше неколико гласова не дајући Миранду да заврши своју мисао. Браво! Браво! Али како се то управо десило?

Настаде општи смех и жагор.

— Станите мало! повика Неграва, Аршимбо је радио са нама, он је био наш човек. Још ми се чини да га гледам где седећи за оним столом пише свој чланак не обазирући се ни на кога, чланак без нарочито личних претензија али ипак за то добар чланчић. Био би одличан хроничар у каквом провинцијалном листу; једном речи способан за све, па чак и да буде министар.

— Част редакције изискује да претходно будемо начисто: да ли нам се ваља смејати због ове вести или плакати.

— Како? шта велите? Да се смејемо? запита сарадник — анархиста, који је за пет франака дневно уметао у дневне вести духовите изразе.

Једним ударцем руке Неграва још више завали у страну свој шешир.

— Најзад, тако је! Смејмо се! Аршимбо је изгубљен за редакцију, према томе може се сматрати као да никад у њој није ни био! А, а! даклем је ухваћен!... Најзад и крајње је време!

— Шта Ви то говорите? упаде Клод Барзак, ко Вам то каже да је министар ухапшен?

Неграва, нерасположен, баци на Миранда поглед човека, који не дозвољава да се са њиме тера шала, па ма како кратка она била.

— Онда шта то значи, господине?...

— Та ви ми нисте дозволили да завршим, рече Жак де Миранд. Коњ у фијакеру министра Аршимбо-а беше се уплашио, тако да је министар једно време био у смртној опасности. Мој пријатељ је зауставио уплашено живинче; и ето на тај начин је Барзак ухватио Аршимбо-а.

— Тим боље! Један б[illegible] био мање! упаде Неграв[illegible] тако да се није могло ви[illegible] дети да ли то говори о[illegible] биљно или се шали. Миз[illegible] срће је излишно према љ[illegible] дима, који не мисле о сре[illegible] ћи народа.

Затим учини један по[illegible] крет око себе сама и по[illegible] гледи своје обешене бро[illegible] ве, који, да су само би[illegible] краћи, давали би му и[illegible] глед каквог галског погл[illegible] вице.

— Радије би ми било, д[illegible] га је ухватио комесар по[illegible] лиције! Неграва беше из[illegible] стио ово на врло хладан[illegible] начин, па одмах затим до[illegible] баци:

— Од куда Вам та идеј[illegible] Барзаче, да хватате упла[illegible] шене коње?

— Аршимбо је могао л[illegible] ко погинути, одврати Ми[illegible] ранд.

(Наставиће се)

САОПШТЕЊА

—:—

Милан Дешић, да се јави Вуковци Ј. Биљићу нареднику 2 чете 3 батал. В. П. Бр. 16.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

—:—

Владимир Мијатовић јавља својој жени Смиљи Београд Далматинска улица Бр. 19 да је жив са браћом: Војиславом, Милојем и Петронијем Мијатовићем и Вуковцом Ј. Биљићем Степаном Новаковићем и Драгомиром Рамиловићем.

Одговорни уредник Крста Љ. Милетић

Штампарија Акуарони.